

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XV. évfolyam, 20 szám

2026. február 09

Szexi?

Néha (gyakran) felvetődhet azokban, akik már régebben fiatalok, ha sikerül „elfiatalkodni” a nyugdíjkorhatárig, miből lesz a nyugdíj? Mert ugye azok fizetik majd vénségünkre a megélhetést, akik még dolgoznak – a magán-nyugdíjpénztárak már a mesében – márpedig úgy tűnik, ők nagyon kevesen lesznek. Akkor is, ha egykor tudatták velünk, szexi az egykulcsos adó. Mert bizony az a fránya tizenhat százalékos mégsem inspirálta hatékonyabb szexre a népet.

Azóta még kisebb a százalékos, de a statisztikák szerint mégiscsak sovány nyugellátásban lesz részünk: a számok alapján nagyon rég nem született olyan kevés magyar, mint manapság. Tehát még kevesebb ember dobja majd össze a párizsira valót, a kannás bort meg végképp elfelejthetjük. És ha még azok is betársulnak a zsugorodó nyugdíjalap élvezetébe, akiknek elvileg már a magán-nyugdíjpénztárak finanszíroznák a lidlis kaját, örülhetünk, ha egyáltalán kapunk egy kis pénzt néha – hát ez sem igazán szexi.

Ám ne idegeskedjünk, mások sem tették, visszakényszerülve az állami rendszerbe. Sőt, sokan örültek is a hozamként kapott, gyakran pár tízezer forintnak. Megértem, a „talált pénz” mindig jól jön. És egymást közt bevallhatjuk, mindig közelebb állt a szívünkhöz tücsök koma hegedűje – mondhatnánk, szexibb volt, mint a hangya előrelátó szorgalma. Szóval nyugvópontra juthatunk a kérdés fölött, de ne feledjük, van nekünk önkéntes nyugdíjpénztárunk is.

Már akinek, persze, de előrelátó vasutas módjára nekem is van, ami újabb távlatokat nyithat meg gondolataink előtt. Hiszen a mai napig élnek az önkéntes pénztárak legfőbb jellemzői, mint az örökölhetőség, és a lehetőség, hogy egybe kérjük, ha nem akarjuk elaprózni.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Akkor célszerű egyben, ha túl pesszimista a vasutas, és úgy érzi, nem sokáig húzza már az e világi létet, de az is lehetőség, hogy idő előtt kiveszi a megtakarítását. Ez nem túl jó dolog, mert kapásból elvesz úgy harmada, de ki tudja, lehet, hogy ez a pénz lesz a család jövőjének megmentője. Fontos az örökölhetőség is, mert ha túl korán – mások szerint túl későn – szenderülök jobb létre, utódaim legalább el tudnak temetni anélkül, hogy durván hitelessé kéne válniuk miattam.

És, ha már a pénzről beszélünk, ne feledjük, az önkéntes pénztárak, különösen a vasutasoké igen jól forgatják a pénzt, no meg rendesen perkál a cég is – plusz gondoljunk az adóvisszatérítés lehetőségével is. Szóval, ha nem merünk, vagy

akarunk tőzsdézni, még mindig jobb helyen van a pénzecskénk az önkéntesben, mint a bankban, postán, akárhol némi kamatra.

Tehát egy lehetőség az önkéntes vasutas nyugdíjpénztár, amiben van némi rugalmasság, értékelendő hozam és lehetőség hozzátenni valamit a várható jövőkhöz – ha szexi, ha nem, egy jutalomcsokit biztosan megérdemel, aki él vele.

Dolhai József

Nehezített évvárás – homályos vasúti jövő előtt.

ZÁHONYI VASUTAS

IX. évfolyam, 23. szám 2019. december 23

Évet zártunk Záhonyban

December tizenhatodikán tartotta a záhonyi Területi Képviselő évváró értekezletét. Fél tizenegykor Juhász Tiborné, képviselőnk vezetője köszöntötte a résztvevőket, majd a kötelező formasságok után egy hagyomány folytatódott: Juhászné és helyettesei, Nagy Attila és Grunda Zsolt három nagycsaládos tagtársunknak adott át egy értékes ajándécsomagot. Ezek után a napirend elfogadása következett, majd első napirendi pontként az év során végzett munkáról szóló Beszámolóhoz tett Juhászné szóbeli kiegészítéseket.

A Záhony számára oly fontos határforgalmi teljesítmény idén várhatóan az „elhíresült” 2015-ös évet is alulmúlja, sőt, talán az elmúlt hatvan év legcsekélyebb forgalmával zárhatjuk az évet. Mégsem kellett sem munkaidőt, sem bért csökkenteni, aminek egyik oka, hogy lassan hozzánk is begyűrűzik a létszámbővítés. És tudjuk, felvenni ugyan volna kit, de közülük a tanulnivalók és

a vizsgák nehézsége miatt nagyon kevesen maradnak a vasútnál, tehát nehéz pótolni a kiképzett szakembereket.

Az idei béremeléseket nagyon szerencsétlen sorozatnak ítélte a képviselő vezetője: az év eleji, várva várt két számjegyből öt százalék lett, amiben lassan belenyugodni látszottak az emberek, aztán jött az augusztusi emelés, ami részleges és hiányos volt. Ez bizony kilépési hullámot indított el, ami azután sem fordult meg, hogy sikerült a VSZ elnökének azonnali közbenjárásával több hiányosságot pótolni (pvg kocsivizsgálók, határforgalmi ügyintézők, Tengelyátszerelő). Sajnos a fegyveres öröknél már nem játszunk sikerrel, hiába le vannak maradva a bérükkel. És ezek után jött a „pulykapénz” története, amiből megint csak nemigen lehet majd jól kijönni, pedig megjelent a VSZ részéről egy nyilatkozat is, miszerint egyoldalú munkáltatói intézkedésről van szó. Ráadásul mindaddig a munkáltató is homályosan fogalmazott, ki kap, ki nem, és miért? És természetesen megint bennünket vesz elő a tagság, mondhatni, ha van sapka a fejünkön, az a baj, ha nincs, akkor az. Pedig tudnunk kell, hogy a VSZ vezetése mindent megtesz, amit lehet, de ehhez bizony a munkáltató tárgyalókészsége is kéne.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

PECH

- Mit szólnál hozzá öcsi, ha a gólya egy kistestvérkét hozna neked?
- Azt, hogy pech.
- Miért?
- Mert a papa másfél éve külföldi kiküldetésben van...

TALÁNY

Pistike a labdájával betöri egy kirakat üvegét. A boltos kiszalad, és megkérdezi:

- Hogy hívják az apádat?
- Nem tudom.
- Hány éves vagy, te gyerek?
- Hét.
- Micsoda? – csóválja fejét a férfi. – Hét éves vagy, és még mindig nem tudod, hogy hívják az apádat?
- Ez semmi – mondja Pistike. – A mamám már harminc is elmúlt, és még mindig nem tudja...